

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Tárgy

344.28

Cím:

Hely

TÍZ ÉVES A NÉPMŰVELÉSI INTÉZET

Idő

"1961"

Forrás:

Személy

Népművelés,

1961. 3. fe.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Tíz éves a Népművelési Intézet. Népművelési Intézetként alakult 1951. januárjában, s új nevét 1957. augusztusában kapta. A folyamatosság azonban nem szakadt meg ezzel. Az átszervezés azt jelentette, hogy munkája szélesebb, átfogóbb, többértű lett, s az általános fejlődés követelésére új tartalommal telítődött élete. Ezt az új tartalmat fejezi ki új neve.

Az évfordulón hosszan lehetne sorolni az adato-

tok, művészeti szakkörök vezetőit minden szinten. Módszertani kiadványokkal siet a népművelési dolgozók segítségére, tapasztalatcseréket szervez a népművelés minden ágában. Felmérő munkája, elméleti kutatásai bővülnek, gyakorlati tevékenysége egyre szélesedik. Munkájába sok szakembert von be — ezer és ezer szállal kapcsolódik az élethez.

Szép eredmény ez, nagy az előrehaladás. Talán túl optimistá-

kat: a tanfolyamok, a konferenciák, az előadások, a résztvevők, a kiadványok számát. Megdöbbenő lenne a nagy mennyiség, sok lehetőséget adna bravúros statisztikai játékokra: ki lehetne mutatni, hogy a kiadványok hányszor érnék körül — egymás mellé rakva — az Egyenlítőt, hogy az oktatásba és továbbképzésbe bevont emberek hány város lakosságát tennék ki, stb. De úgy gondoljuk, hogy ez fölösleges. A statisztika egy kis sé lezárást jelent, a fejlődés pedig szakadatlan, s

vizsgálatához a minőségi változásokat kell áttekinteni: miben különb a ma, mint a tegnap? S ez megmutatja a választ arra is: miben lehet, miben lesz különb a mánál a holnap?

A Népművészeti Intézetben túlzott hangsúlyt kapott a tegnap. Az általános fejlődés meghozta lehetőségét a helyes arányok kialakulásának. A Népművelési Intézet ma úgy halad, hogy a tegnap tapasztalataira épít, s elébedolgozik a holnapnak.

Az elméleti és a gyakorlati munka most közelebb került egymáshoz. A korábbi, néha egyoldalú praktizmus és az utána következő átmeneti periódus: a tudományos szakadéka szélén haladó „tudományos” népművelés ma már a múlté. A gyakorlat tapasztalatai széles kapukon áramlanak be az Intézetbe, s az elvi segítség, az általánosított módszerek ezer meg ezer ág-

ban folynak vissza az ország minden részébe. A régi „gyakorlati” emberek megismerkednek az elmélettel, az „elméleti”-ek bekapcsolódnak a gyakorlatba is. S ez az egészséges körfolyamat egyre bővül, egyre erőteljesebbé válik.

Ezt az eredményt nemcsak az hozta meg, hogy kialakult a népművelés egészséges egysége, hanem az is, hogy egyre közvetlenebb, állandóbb és mélyebb a kapcsolat az Intézet és a helyi szervek között. Elvtársi, baráti ez a kapcsolat, nincs benne bürokrácia, és kiterjed a kulturális élet minden területére. Az Intézet fogja össze a népművelési oktatást az egyetemeken, a főiskolákon, a tanító- és óvónőképző intézetekben. Gondoskodik a népművelési dolgozók továbbképzéséről, a decentralizált tanfolyamokat és konferenciákat előkészíti, kiadványokkal, személyes ellenőrzéssel, tanácsadással segíti. Képezi, segíti az énekkarok, zenekarok, színjátszó, bábjátszó és népi táncos csoport-

nak is tűnik a kép. De mivel a holnap előkészítése közben csupán azért összegezzük ezeket a gondolatokat, hogy lássuk: *mire lehet további szerény és kemény munkával építeni*, az optimizmus nem túlzott. A Népművelési Intézet dolgozói tudják, hogy eredményekben a pártnak, a proletárállamnak, a dolgozó népnek munkája a döntő. Fejlődése része a politikai, gazdasági és kulturális fejlődésnek. Szocialista társadalmunk ereje segíti az Intézet munkáját a jövőben is, ez biztosítja a holnap még nagyobb eredményeit. De az Intézet méltán lehet büszke arra, hogy abban az előrehaladásban, amelyet a magyar nép, népi demokráciánk felmutathat, benne van az ő tízéves munkája is. Ez a jogos büszkeség lendítse tovább, hogy az elkövetkező tíz évек még gyümölcsözőbbek legyenek, mint az elmúlt évtized volt.

Az Intézet könyvtára (Jánosi felvételei)

